

Arrest

nr. 228 846 van 18 november 2019
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. MICHOLT
Maria van Bourgondiëlaan 7 B
8000 BRUGGE

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging, thans de minister van Sociale Zaken en
Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE VOORZITTER VAN DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 16 februari 2016 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 17 november 2015 waarbij een verblijfsaanvraag onontvankelijk wordt verklaard (bijlage 42).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 september 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 oktober 2019.

Gehoord het verslag van voorzitter G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat I. LECOMPTE, die loco advocaat S. MICHOLT verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat B. HEIRMAN, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekster diende, via een op 9 juni 2015 gedateerd schrijven, een aanvraag in om, met toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) tot een verblijf in het Rijk te worden gemachtigd.

1.2. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging nam op 17 november 2015 de beslissing waarbij verzoeksters verblijfsaanvraag onontvankelijk wordt verklaard. Deze beslissing, die verzoekster op 21 januari 2016 ter kennis werd gebracht, is gemotiveerd als volgt:

“In uitvoering van artikel 1/1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van artikel 1/2, §§ 2 en 3 vierde lid, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

Wordt de verblijfsaanvraag die op 09.06.2015 door de hieronder geïdentificeerde betrokkene ingediend werd om de volgende reden onontvankelijk verklaard :

X zij heeft niet bewezen dat zij de door haar te betalen retributie betaald heeft;

[...]

Naam, Voorna(a)m(en) ; [I.M.K.]

[...]

Nationaliteit ; Somalië

[...]”

Dit is de bestreden beslissing.

2. Onderzoek van het beroep

De Raad dient aan te geven dat het hem toekomt om ambtshalve te onderzoeken of een bestreden beslissing de vereiste juridische grondslag heeft en of de verordenende bepalingen waarnaar in een beslissing wordt verwezen niet werden vernietigd door de Raad van State (cf. A. WIRTGEN, *Raad van State, I. afdeling administratie, Middelen en het ambtshalve aanvoeren van middelen*, Brugge, die Keure, 2004, 151-153). De Raad dient tevens ambtshalve te onderzoeken of een bestreden beslissing werd genomen door de hiertoe bevoegde overheid (cf. RvS 11 juli 2013, nr. 224.332).

De Raad stelt vast dat in de bestreden beslissing wordt gemotiveerd dat deze beslissing werd genomen in uitvoering van artikel 1/1 van de Vreemdelingenwet en van artikel 1/2, §§ 2 en 3, vierde lid, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het koninklijk besluit van 8 oktober 1981).

Artikel 1/1 van de Vreemdelingenwet, zoals van toepassing op het ogenblik dat de bestreden beslissing werd genomen, luidt als volgt:

“§ 1. Op straffe van niet-ontvankelijkheid van de in paragraaf 2 bedoelde aanvraag voor machtiging of toelating tot het verblijf betaalt de vreemdeling een retributie die de administratieve kosten dekt.

Bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad stelt de Koning het bedrag van de retributie en de wijze waarop ze wordt geïnd vast.

Elk jaar wordt het bedrag aangepast volgens de evolutie van het indexcijfer van de consumptieprijsen.

§ 2. De aanvragen voor machtiging en toelating tot het verblijf bedoeld in paragraaf 1 zijn de aanvragen die zijn ingediend op grond van:

1° artikel 9, met uitzondering van de aanvragen ingediend door de begunstigden van de associatie-overeenkomst tussen de Europese Economische Gemeenschap en Turkije getekend op 12 september 1963;

2° artikel 9bis;

3° artikel 10 met uitzondering van de aanvragen ingediend door de begunstigden van de associatie-overeenkomst tussen de Europese Economische Gemeenschap en Turkije getekend op 12 september 1963 en door de gezinsleden van de begunstigden van de status van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus;

4° artikel 10bis met uitzondering van de aanvragen ingediend door de begunstigden van de associatie-overeenkomst tussen de Europese Economische Gemeenschap en Turkije getekend op 12 september 1963 en door de gezinsleden van de begunstigden van de subsidiaire beschermingsstatus;
5° artikel 19, § 2, met uitzondering van de aanvragen ingediend door de begunstigden van de associatieovereenkomst tussen de Europese Economische Gemeenschap en Turkije getekend op 12 september 1963 en door de begunstigden van de status van vluchteling en hun gezinsleden;
6° artikel 40ter met uitzondering van de aanvragen ingediend door de familieleden van een Belg die zijn recht op vrij verkeer, overeenkomstig het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, heeft uitgeoefend;
7° artikel 58;
8° artikel 61/7;
9° artikel 61/11;
10° artikel 61/27.”

Bij koninklijk besluit van 16 februari 2015 tot wijziging van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het koninklijk besluit van 16 februari 2015) werden, om uitvoering te geven aan artikel 1/1, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, de artikelen 1/1 en 1/2 in het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 ingevoerd.

Artikel 1/1 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981, zoals dit bestond op het ogenblik dat de bestreden beslissing werd genomen, bepaalt het volgende:

“§ 1. Het bedrag van de retributie, bedoeld in artikel 1/1 van de wet, wordt als volgt vastgelegd :

1° de vreemdeling die jonger is dan 18 jaar : gratis;

2° de vreemdeling die 18 jaar en ouder is :

a. Onder voorbehoud van b, c en d, de aanvragen bedoeld in artikel 1/1, § 2, 3°, 4° en 6°, van de wet : 160 euro;

b. de aanvragen bedoeld in artikel 1/1, § 2, 3° en 4°, van de wet ingediend door een vreemdeling bedoeld in artikel 10 § 1, 6°, van de wet : gratis;

c. de aanvragen bedoeld in artikel 1/1, § 2, 3° en 4°, van de wet ingediend door de familieleden van een vreemdeling met het statuut van langdurig ingezetene in een andere lidstaat, voor zover zij deel uitmaakten van zijn gezin in de ander lidstaat : 60 euro;

d. de aanvragen bedoeld in artikel 1/1, § 2, 6°, van de wet ingediend door een alleenstaand gehandicapt kind dat ouder is dan 18 jaar, voorzover het kind een attest overlegt dat uitgaat van een door de Belgische diplomatieke of consulaire post erkende arts dat aantoonde dat het omwille van zijn handicap niet in zijn eigen behoeften kan voorzien : gratis;

e. de aanvragen bedoeld in artikel 1/1, § 2, 7°, van de wet : 160 euro;

f. de aanvragen bedoeld in artikel 1/1, § 2, 1°, 2°, 5°, 9° en 10°, van de wet : 215 euro;

g. de aanvragen bedoeld in artikel 1/1, § 2, 8°, van de wet : 60 euro.

De in het eerste lid bedoelde bedragen moeten per aanvraag en per persoon betaald worden.”

§ 2. De betaling van het in de eerste paragraaf bedoelde bedrag wordt door middel van een overschrijving op de bankrekening BE57 6792 0060 9235 uitgevoerd.

De persoon die de betaling uitvoert, zal in de mededeling van de overschrijving de naam en de voorna(a)m(en) van de vreemdeling vermelden, evenals zijn geboortedatum, zijn nationaliteit en de reden van zijn verblijf. Hierbij moet de volgende structuur gebruikt worden :

"Naam_Voornaam_Nationaliteit_DD.MM.JJJJ_ArtikelWet15.12.1980.”

Artikel 1/2 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981, zoals van toepassing op het ogenblik dat de bestreden beslissing werd genomen, stelt verder:

“§ 1. Bij de indiening van zijn verblijfsaanvraag moet de vreemdeling bewijzen dat de in artikel 1/1 van de wet bedoelde retributie betaald werden.

§ 2. Indien de vreemdeling het in het eerste lid bedoelde betalingsbewijs niet voorlegt om zijn verblijfsaanvraag te staven verklaart de overheid die bevoegd is om de verblijfsaanvraag in ontvangst te nemen of er een beslissing over te nemen de verblijfsaanvraag onontvankelijk. De onontvankelijkheidsbeslissing wordt overeenkomstig het model in bijlage 42 opgesteld. Een kopie van de onontvankelijkheids-

beslissing wordt naar de Algemene Directie Dienst Vreemdelingenzaken van de Federale Overheidsdienst Binnenlandse Zaken gestuurd.

§ 3. Indien het in de eerste paragraaf bedoelde betalingsbewijs aantoont dat de retributie gedeeltelijk betaald werden brengt de overheid die bevoegd is om de verblijfsaanvraag in ontvangst te nemen of er een beslissing over te nemen de vreemdeling hiervan op de hoogte en vraagt hem om de betaling van het verschuldigd bedrag binnen een termijn van dertig dagen uit te voeren. De beslissing waarmee de vreemdeling over de gedeeltelijke betaling wordt geïnformeerd wordt overeenkomstig het model in de bijlage 43 van dit besluit opgesteld. Een kopie van de beslissing wordt naar de Algemene Directie Dienst Vreemdelingenzaken van de Federale Overheidsdienst Binnenlandse Zaken gestuurd.

De in het eerste lid bedoelde termijn van dertig dagen begint te lopen op de dag na de dag van de kennisgeving van de beslissing die de vreemdeling over de gedeeltelijke betaling informeert.

De in het eerste lid bedoelde betaling wordt overeenkomstig artikel 1/1, § 2, van dit besluit uitgevoerd.

Indien de in het eerste lid bedoelde betaling niet uitgevoerd wordt, verklaart de overheid die bevoegd is om de aanvraag in ontvangst te nemen of er een beslissing over te nemen de aanvraag onontvankelijk. De onontvankelijkheidsbeslissing wordt overeenkomstig het model in bijlage 42 van dit besluit opgesteld. Een kopie van de onontvankelijkheidsbeslissing wordt naar de Algemene Directie Dienst Vreemdelingenzaken van de Federale Overheidsdienst Binnenlandse Zaken gestuurd.

In het in het vierde lid voorziene geval maakt de gedeeltelijke betaling van geen enkele terugbetaling het voorwerp uit en behoudt de Dienst Vreemdelingenzaken de gedeeltelijke betaling.”

De Raad merkt op dat koninklijk besluit van 16 februari 2015 door de Raad van State bij arrest nr. 245.404 van 11 september 2019 werd vernietigd. Voormeld koninklijk besluit dient derhalve te worden geacht nooit te hebben bestaan. Dit impliceert dat op het ogenblik dat de bestreden beslissing werd genomen er geen koninklijk besluit was dat uitvoering gaf aan artikel 1/1 van de Vreemdelingenwet. Bij gebrek aan een uitvoeringsbesluit kon verder geen toepassing maken van de bepalingen van artikel 1/1 van de Vreemdelingenwet. Een vreemdeling is immers niet in de mogelijkheid om een retributie te betalen indien het bedrag van deze retributie en de wijze van inning ervan nog niet rechtsgeldig werden bepaald. Tevens dient te worden gesteld dat door de vernietiging van de bepaling die artikel 1/2 in het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 heeft ingevoerd niet blijkt dat een attaché bij de Dienst Vreemdelingenzaken bevoegd was om de bestreden beslissing te nemen.

Deze vaststellingen volstaan om de bestreden beslissing te vernietigen.

3. Korte debatten

De bestreden beslissing wordt vernietigd. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 17 november 2015 waarbij een verblijfsaanvraag onontvankelijk wordt verklaard wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien november tweeduizend negentien door:

dhr. G. DE BOECK,

voorzitter

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK